

Wystąpienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do Generalnego Inspektora Nadzoru Bankowego z dnia 1 lipca 2005 r. dotyczące praktyki nieudzielania Policji i strażom gminnym (miejskim) prowadzącym postępowanie mające na celu doprowadzenie do ukarania osoby kierującej pojazdem – sprawcy wykroczenia drogowego, danych z centralnej ewidencji pojazdów zgodnie art. 80c ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.), gdy użytkownikiem pojazdu jest osoba, której zakup pojazdu skredytował bank. Do tej ewidencji - jako właściciel - wpisywany jest wyłącznie bank. Nie zawiera ona informacji o tym, kto jest faktycznym właścicielem pojazdu. Tymczasem banki, do których Policja i straże gminne (miejskie) zwracają się z wnioskiem o podanie danych faktycznego właściciela pojazdu odmawiają udzielenia przedmiotowych informacji, wskazując, iż są one objęte tajemnicą bankową.

Warszawa, dnia 1 lipca 2005 r.

GI-DS-430/392/05

**Szanowny Pan
Wojciech Kwaśniak
Generalny Inspektor
Nadzoru Bankowego**

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpływają skargi, z których wynika, że Policja i straże gminne (miejskie) prowadzące postępowanie mające na celu doprowadzenie do ukarania osoby kierującej pojazdem – sprawcy wykroczenia drogowego, nie uzyskują żadnych danych z centralnej ewidencji pojazdów zgodnie art. 80c ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515 z późn. zm.), gdy użytkownikiem pojazdu jest osoba, której zakup pojazdu skredytował bank.

Do ewidencji pojazdów jako właściciel wpisywany jest bowiem wyłącznie bank, a nie zamieszcza się w niej informacji o tym, kto jest faktycznym właścicielem pojazdu. Tymczasem banki, do których Policja i straże gminne (miejskie) zwracają się z wnioskiem o podanie danych

faktycznego właściciela pojazdu odmawiają udzielenia przedmiotowych informacji, wskazując, iż są one objęte tajemnicą bankową.

Taka, powszechnie stosowana przez banki praktyka utrudnia, a częstokroć – ze względu na wskazane powyżej przyczyny - wręcz uniemożliwia wykonywanie przez Policję i straże gminne (miejskie) określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego. Odmowa udzielenia informacji z powołaniem się na tajemnicę bankową w odbiorze społecznym może się jawić, jako zamierzona i dokonywana przez banki w majestacie prawa próba ochrony osób naruszających przepisy prawa, a samym sprawcom wykroczeń daje poczucie niczym nieusprawiedliwionej bezkarności. Wątpliwym jest, aby zamiarem ustawodawcy wprowadzającego do systemu prawnego przepisy o tajemnicy bankowej było stworzenie możliwości bezwzględnej ochrony danych osobowych klientów banków, w szczególności tych którzy łamią prawo.

W związku z powzięciem przez Generalnego Inspektora informacji, iż kwestia niniejsza była przedmiotem opinii Nadzoru Bankowego, w której wskazana została bezzasadność w. stanowiska banków, zwracam się do Pana Inspektora z uprzejmą prośbą o sformułowanie na potrzeby prowadzonych przez Generalnego Inspektora postępowań zbliżonego stanowiska lub opinii. Przedstawiona przez Pana Inspektora opinia będzie pomocna w rozstrzygnięciu spraw dotyczących udostępniania danych użytkowników pojazdów, których zakup został skredytowany przez bank.